

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
11-05-2005

Uds. dato:
06-07-2005

Nummer:
N-4-05

J.nr.
2000043-05

Status: Gældende

Principafgørelse om: fleksjob - tildelingsbetingelser - varig nedsættelse af arbejdsevne

Lov: Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lov nr. 419 af 10. juni 2003 - § 70, stk. 2

Resumé:

Ansøger havde ikke ret til fleksjob.

Begrundelsen var, at arbejdsevnen på det foreliggende grundlag ikke kunne anses for varigt nedsat i et sådant omfang, som forudsattes ved ansættelse i et fleksjob med løntilskud.

Ankestyrelsen lagde vægt på oplysninger om de helbredsmæssige forhold, herunder oplysning om ansøgers nedsatte syn.

Ankestyrelsen lagde også vægt på, at der ikke var sket en tilstrækkelig afprøvning til, at der kunne visiteres til fleksjob.

Ankestyrelsen fandt ikke, at den afprøvning i forskellige arbejdsfunktioner, der havde fundet sted på ansøgers arbejdsplads, udelukkede iværksættelse af yderligere foranstaltninger med henblik på beskæftigelse på normale vilkår.

Sagsfremstilling:

Ansøger var 47 år og oprindelig uddannet som elektronikmekaniker i 1978. Han var ansat med kontrakt til det 60. år i Forsvaret. Ansøger havde udover opgaver inden for elektronikken administrative opgaver. Sideløbende hermed havde ansøger læst til merkonom.

Ansøger havde i 1987 en nethindeløsning og var blevet blind på højre øje. Han havde kronisk betændelsestilstand på venstre øje, der gav nedsat syn. Ansøger havde problemer med at læse små bogstaver og tekst på hvidt papir og at stille skarpt/fokusere ved læsning. Endvidere havde ansøger siden 1988 haft problemer med højre knæ, hvilket betød, at han ikke kunne løbe og ej heller ligge på knæ. I 1988 havde ansøger rytmeforstyrrelse i hjertet. Denne tilstand var aktuelt velbehandlet.

Ansøger søgte kommunen om godkendelse til fleksjob ved hidtidig arbejdsgiver, efter at han forinden på sin arbejdsplads havde været afprøvet i forskellige arbejdsfunktioner, hvor der kunne tages hensyn til de helbredsmæssige gener. Arbejdspladsen havde vurderet, at ansøger ikke var i stand til at arbejde indenfor sit hidtidige arbejdsområde på ordinære vilkår.

Kommunen gav afslag på fleksjob og begrundede afgørelsen med, at det ikke kunne anses for dokumenteret, at ansøgers arbejdsevne var nedsat i en sådan grad, at ordinær beskæftigelse eller revalidering til andet arbejde var urealistisk. Kommunen lagde vægt på, at ansøger besad kompetencer, der skulle til for at kunne fungere på en arbejdsplads og endelig blev hans funktionsniveau i fritiden beskrevet som godt. Kommunen lagde derudover vægt på, at det ud fra oplysningerne omkring ansøgers helbredsforhold var realistisk at tro, at han eksempelvis ville kunne varetage et kontorjob på ordinære vilkår, og at der ikke havde været iværksat revalidering med henblik på beskæftigelse på ordinære vilkår i forhold til ethvert erhverv.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse og fandt, at ansøger var berettiget til at modtage tilbud om fleksjob.

Nævnet lagde vægt på, at ansøger med de beskrevne lidelser måtte anses for at være udelukket fra revalidering til et andet område, hvor han kunne arbejde på ordinære vilkår. Nævnet lagde herved vægt på ansøgers helbredsmæssige klager, hvorefter hans væsentligste helbredsmæssige klager var hans synshandicap som sammen med en knælidelse hindrede ham i at varetage fysisk belastende arbejde. Nævnet lagde endvidere vægt på ressourceprofilens oplysninger om forsøg på at omplacere ham i et mere skånsomt arbejde på hans hidtidige arbejdsplads samt på beskrivelsen af de arbejdsfunktioner, som han ikke længere skønnedes at kunne varetage, herunder omplacering til kontorarbejde samt undervisning. Nævnet fandt på den baggrund, at ansøger ikke kunne opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse.

Kommunen anførte, at nævnet havde tilsidesat såvel intentionen i pensionsreformen om arbejdsmarkedets rummelighed, som blandt andet var kommet til udtryk ved bortfald af 1/3-løntilskud som § 70 i beskæftigelsesindsatsloven om først at tilbyde fleksjob, når foranstaltninger, der kunne forbedre arbejdsevnen havde været afprøvet, og det havde vist sig umuligt at fastholde eller opnå beskæftigelse. Undtaget herfra var tilfælde, hvor det var åbenbart formålsløst.

I denne sag ville rummelighed efter kommunens vurdering have betydet, at arbejdsstedet tilrettelagde ansøgers arbejdsopgaver, så han kunne fortsætte ansættelsen uden løntilskud. I fald dette måtte vise sig uholdbart, ville der være god mulighed for anvendelse af ansøgers ressourcer på anden arbejdsplads eventuelt efter en specifik oplæring.

Temaet i klagen var i det væsentlige, at nævnet havde negligeret kommunens vurdering af ansøgers arbejdsevne, og at nævnet havde fundet det åbenbart, at en indsats for at forbedre arbejdsevnen var åbenbart formålsløs.

Endelig havde kommunen oplyst, at sagen fandtes at have generel betydning, primært for at få Ankestyrelsens fortolkning af, hvornår arbejdsevnen var varigt nedsat i et omfang, så opretholdelse af beskæftigelse ikke var mulig, og hvornår forsøg på forbedring af arbejdsevnen kunne siges at være formålsløs, jf. § 70 i beskæftigelsesindsatsloven.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der var sket tilstrækkelig afprøvning til, at der kunne ske visitering til fleksjob, jf. § 70, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Afgørelse:

Nævnet havde ikke på det foreliggende grundlag været berettiget til at henvise ansøger til et fleksjob, jf. § 70, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Begrundelsen for afgørelsen var, at ansøgers arbejdsevne på det foreliggende grundlag ikke kunne anses for varigt nedsat i et sådant omfang, som forudsættes ved ansættelse i et fleksjob med løntilskud.

Ankestyrelsen lagde vægt på oplysningerne om ansøgers helbredsmæssige forhold, herunder om hans nedsatte syn.

Ankestyrelsen lagde også vægt på, at mulighederne for omskoling/revalidering til en anden lettere beskæftigelse på normale vilkår ikke kunne anses for udtømte.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at der ikke var sket en tilstrækkelig afprøvning til, at der kunne visiteres til fleksjob, jf. § 70, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Efter denne bestemmelse var det en betingelse for at få fleksjob, at alle relevante tilbud efter loven samt

andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen havde været afprøvet for at bringe eller fastholde pågældende i ordinær beskæftigelse. Undtagelse herfra var tilfælde, hvor det var åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte foranstaltninger forud for visitationen. Ankestyrelsen fandt ikke, at denne betingelse var opfyldt.

Ankestyrelsen fandt endvidere ikke, at den afprøvning i forskellige arbejdsfunktioner, der havde fundet sted inden for ansøgers hidtidige arbejdsplads, udelukkede iværksættelse af yderligere foranstaltninger med henblik på beskæftigelse på normale vilkår.

Der henvistes herved til Ankestyrelsens praksis, hvorefter der ved vurdering af berettigelsen til et fleksjob for allerede ansatte først skulle foretages en vurdering af, om det ville være muligt gennem revalidering at omskole ansøger med henblik på udstøttet arbejde i andet passende erhverv, jf. SM A-9-99.

Ankestyrelsen ændrede således nævnets afgørelse.